

„ ... Ano, někoho jsem měla,“ kdy slyšet ji to tiše vyslovit s tím úsměvem, kde se odrážela¹ úleva a štěstí, pro mě bylo jako zásah² přímo do srdce, způsobilo to, že jsem v tu ránu spadl z postele a řval, obracel jsem se ke stropu a slzy mi tekly proudem, přísahám, normálně jsem spadl po zádech na zem, aniž bych se o to nějak snažil, a dvakrát nebo třikrát za sebou jsem zařval: „Neeeeeee!!!!“, prsty zoufale zaťaté³ ve tvářích, přesně jako to bývá ve filmech, ale bez toho, aby mě někdo režíroval⁴, bez jakékoli teatrálnosti, a dokonce jsem ani na zlomek vteřiny nepomyslel na to, že moje gesto⁵ a můj řev by mohly připomínat špatnou scénu ze špatného seriálu. Padl jsem na zem, zařval⁶ a chtěl si přitom prsty rozškrábat⁷ obličej, rval jsem si vlasy a cítil, že tváře i čelo se mi najednou zalily krví.⁸ Až moc bolesti, říkám ti, tohle

¹ Původně jsem měla *plným úlevy a štěstí*, ale to mi přišlo příliš silné oproti originálu. Doslova přeložit to nejde, protože *úlevný, ulevující úsměv* nezní vůbec dobře. Zvolila jsem tedy variantu, která je dle mého názoru odpovídající a francouzský i český čtenář si představí stejný úsměv. ANO, VELMI DOBŘE

² Původně jsem měla *rána*, ale ta se vyskytuje zanedlouho ve stejném souvětí, nahradila jsem ji tedy na tomto místě slovem *zásah*, a *ránu* nechala o něco dále, kde by ji nahradit bylo složitější a kde hezky sedí. ANO

³ *Mes doigts crispés dans mes joues* jsem přeložila jako *prsty zoufale zaťaté ve tvářích*. Příslovce *zoufale* jsem oproti originálu přidala. Z toho činu samotného zoufalství cítím a myslím, že v češtině je toto slovní spojení s příslovcem *zoufale* často používané, proto českého čtenáře nepřekvapí a naopak by v něm mohlo vyvolat nejistotu, kdyby tam *zoufale* chybělo. ANO

⁴ Původně jsem měla *vedl*, nakonec jsem ale zvolila doslovný překlad, který lépe sedí s kontextem minulé věty v souvětí, kdy se mluví o filmu.

⁵ Rozmýšlela jsem nad použitím výrazů *jednání, posunky, chování, čin, skutek*, ale nakonec jsem ponechala *gesto* z důvodu, že víme, že vypravěč je vzdělaný člověk, který sice mluví nespisovně, ale právě takové občasné použití možná trochu cize znějícího slůvka nás ujistí, že vypravěč není žádný nekňuba. ANO

⁶ Několikrát se mi v textu opakuje slovo *řval, zařval* apod. Je to cíleně ponechané, aby se zachovala poetická funkce podle originálu, kde autor také stále používá jedno sloveso - *hurler*.

⁷ Francouzské *broyer* jsem zde přeložila jako *rozškrábat*, ačkoli FJ-ČJ slovník uvádí slovesa *drtit, roztlouct, třít*. Toto sloveso nejlépe zapadá do kontextu, kdy je jen velice těžko představitelné, aby si vypravěč rozdrtil, roztloukl nebo rozetřel obličej vlastníma rukama do krve. Docela hezké by bylo i sloveso *rozdrásat*, ale zdálo se mi trochu moc vznešené a zároveň odkazující spíš na činnost ze říše zvířat. „(ROZ)DRTIT/ ROZMAČKAT“ JDE, V ZESÍLENÍ VÝZNAMU „ZATÍNAT SI PRSTY DO OBLIČEJE“ , KTERÝ BYL VÝŠE

⁸ Zde jsem provedla modulaci, kdy *se vider de tout leur sang* jsem přeložila jako *zalily krví*. Učinila jsem tak z toho důvodu, že doslovný překlad francouzské verze by mi v češtině nedával moc smysl, logicky by mi nesesedělo, kdyby si někdo byl vlastními prsty schopen za pár okamžiků rozdrásat, rozškrábat obličej tak, že by mu tam nezůstala žádná krev. Použití modulace zde tedy spočívá ve změně perspektivy.

všechno. Pro takového kreténa⁹ až moc bolesti, všechny ty podrobnosti, všechno se to nashromáždí, není to k ničemu, ale už tě to nepustí.

Komentář (pro všechny):

je třeba předem stanovit stylovou rovinu a její prvky: hrdina se otevřeně zpovídá, tedy potřebujeme rysy mluvené až hovorové řeči, místy je i ironie, mluví se bez patosu, „naturalisticky“ podle Zoly, jako kdyby pozoroval někoho jiného

- jistá pasivita, je ve vleku událostí (me fait tomber du lit, naturellement tombé)
- sans mise en scène = bez režie, nikdo mu to nepředepsal dělat, bylo to spontánní
- Poslední souvětí těžké: rysem hovorovosti je, že se myšlenka opakuje, tedy „petits détails à la con de ce genre“ je zhruba totéž jako „accumulations de ce genre“ – prozradí to i stejný přívlástek „de ce genre“ – takže „qui n’y sont pour rien“ platí pro oboje.

Výsledek např: .. v takovýchhle debilních (apod.) detailech/maličkostech, v takové jejich souhře// když se takhle nahromadí, vlastně za nic nemůže/ nemůžou, ale už tě (to) nepustí

Hodnocení: větší posuny smyslu v P4, 5, 6 (škoda)

komentář svědčí o správných strategiích, dobře charakterizujete hrdinu, sledujete autentické české znění,

velmi hezké C

“, NEPOCHOPENÍ VE SLOVESU „SE VIDER“ = JDE JEN O ODKRVENÍ POD KŮŽÍ – POCIT PŘI STRACHU, ŠOKU... NEROZDRÁSAL SE SÁM DO KRVE

⁹ Zde jsem si zpočátku nebyla příliš jistá samotným významem věty. Nejprve jsem pochopila, že slovo *con* se vztahuje k samotnému vypravěči, nakonec se mi ale zdálo pravděpodobnější, že toto slovo odkazuje k onomu muži, se kterým vypravěče podvedla jeho žena. Původní český výraz *debil* jsem tedy nahradila silnějším *kretén*. Toto slovo je pro mě osobně už hodně na hraně, v dosavadních překladech úryvků z této knihy jsem ho nikdy nepoužila, přijde mi zbytečně vulgární, ale domnívám se, že na tomto místě je jeho použití v pořádku, vzhledem k silným vypravěčovým emocím, kdy je jasné, že s oslovením takového muže si nebude brát žádné servítky. NEVZTAHUJE SE K VYPRAVĚČI, ALE K DETAILŮM , „A LA CON“ = ADV. NEBO ADJ. KRETÉNSKY/Ý; DEBILNĚ/Í;